மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. IV } Madras: Jannaury 1903. { No. 10.

புத்தகம் ச. } சென்னபட்டணம், 1903 ஜனவரிமீ. { இல, ௧0.

H. E. LADY CURZON.

கனம் கர்ஸன் பெருமாட்டி.

இத்தேசத்து இந்துமாதர்கள் அனைவரும் கர்ஸன் பெருமாட்டியின் சரிதத்தை அறியவேண்டிய தவசியம். இப்பெருமாட்டி நமது சுதேச மாதர்களின் கல்வித்தேர்ச்சி சௌக்கியமுதலியவற்றில் மிக்க கருத்தும் காருண்யமும் உள்ளவரெனயாவரும் அறிந்ததே. இந்துமாதர்கள் இவரது நன்கொடையையும் பேருதவியையும் எந்நாளும் கொண்டாடுவார்களாதலால் இவரது சரிதத்தை நமக்கெட்டியமட்டில் அவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது நமது கடமை ஆகையால், இச்சரிதத்தை நாம் களிப்புறக்கூற நம்பத்திரிகையைப் படிப்பவர்யாவரும் மிகுந்த விருப்பத்துடனும் ஆவலுடனும் கேட்பார்களென்பதற் கையமில்லை.

இவர் 1872ஆம் மேமீ 27உ அவதரித்தனர். இவர்தந்தையாராகியலீதர் பிரபு அமெரிக்காகண்டத்தில் ஓர் மிகுந்த செல்வவான். லீதர் பிரபுவானவர் கோடைநாட்களில் வாஷிங்டனி-(Washington) லும் ஜினீவ-ஏரியி(Geneva Lake)லும் போய் தங்குவது வழக்கம். இவ்வூர்களிலேயேதான் கர்ஸன் பெருமாட்டி தன்னுடைய இளமைப்பருவத்தைப் போக்கினர். இவர் தந்தை தனது பெண்மாணிக்கத்திற்கு சகல வித்தைகளையும் கற்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி ஒவ்வொரு படிப்புக்கும் ஏற்றபடி தகுந்த உபாத்தியாயர்களை நியமித்துவந்தனர். கர்ஸன் பெருமாட்டியோ தன்தந்தையின் எண்ணத்திற்கேற்றவண்ணம் சகலகலைகளிலும் நல்லதேர்ச்சி யடைந்தனர். அநேக கல்வி நூல்களாராய்ந்துளராதலால் இலக்கியத்தில் நல்ல பழக்கமுண்டு. கணித சாஸ்திரத்திலோ நன்றாய் படித்துளர். ரசாயனம் இதிகாசம் முதலிய

வற்றிலும் செவ்வையாக அறிந்தவரன்றி பரநவீன பாஷைகள் கற்றுள்ள். மேற்சொல்லிய கலைகளை அமெரிக்காவி லிருந்தபடியே கற்றபின் கடைசியாக பாரிஸ் நரகத்திற்குப் போய் "ஸோர்போனில்" அநேக பிரசங்கங்கள் கேட்டு சங்கீதத்திலும் சிறந்த தேர்ச்சி அடைந்தனர். 1890 முதல் 1895-ம் வருஷங்களில் இவர் தந்தை தாயனைவரும் ஐரோப்பாவிலுள்ள எல்லா நாடுகளிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து சஞ்சரித்து வந்தார்கள் (Egypt) எகிப்து நாட்டிலும் நெடுநாள் சுற்றிப்பார்த்து இங்கிலாந்தில் சிலகாலம் தங்கினர். 1895-ம் வருஷத்தில்தான் இவர் கனம் கர்ஸன் பிரபுவை தமது 23-வது வயதில் மணம்புரிந்து அதன்பின் லண்டன் நகரத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்போது 4-வருடங்களாக இந்தியாவில் தங்கி இராஜப் பிரதிநிதியாகிய கர்ஸன் பிரபுவின் தயையைப் பெருக்கி இந்தியநாட்டை நல்ல அரசாக்ஷிக்குக் கொண்டுவர முயலுவதையும் நாம் களிப்புடன் கண்ணுறுகிறோம். இப்பெருமாட்டியின் கருணையை விளக்குமாறு நாம் முக்கியமாய் எடுத்துரைக்கவேண்டிய விஷயமொன்றுண்டு, அதாவது நமது விக்டோரியா சக்கரவர்த்தினியார் காலஞ்சென்றபோதிலும் அவர் ஞாபகம் நம்மனதில் எளிதில் அழியமாட்டாது. அவர்களது ஞாபகச்சின்னமாக கர்ஸன் பெருமாட்டி தற்காலம் ஓர்நிதி சேகரித்திருக்கின்றனர். அந்நிதியின் மொத்ததுகை சுமார் 7-லட்சம். இத்துகையை பாங்கிகளில் வைத்து வருடந்தோறும் அவைகளின் வரும்படியைக்கொண்டு இந்துமாதர்களின் பிரஸவ ஹிம்ஸைகளை நீக்கத்தக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கின்றனர். அதாவது வைத்தியசாலைகளிலும் சில பெண் பள்ளிக்கூடங்களிலும் பெண்பிள்ளைகளை வைத்திய வழியில் கற்பித்துமற்றஜனங்களுக்கு உபயோகமாக்குவதுடன் இந்துதேசத்திய நாட்டு வைத்தியத்தை விருத்திக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்பது. மேலும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு அந்தந்த ஊருக்கேற்றபடி சம்பளம்கொடுத்து வைத்தியங்கற்றுக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறார். ஆகையால் இப்பேருதவிக்காக இந்துமாதர்களன்றி ஆண்மக்களும் இப்பெருமாட்டிக்கு எந்நாளும் மிகவும் நன்றி பாராட்ட கடமைப்பட் டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இவரை எந்நாளும் நினைந்து கொண்டாடச்செய்யவல்லதாகிய இவ்வேற்பாட்டை, பெண்களின் பிரசவானுபவங்களை அநுமானித்தறியும் ஆண்பாலார்களாகிய நாம் புகழ்ந்து பேசுவதைக் காட்டிலும் பிரசவ இம்சைகளைத் தாமே அனுபவித்தறிந்த பெண்பாலார்கள் நன்குணர்ந்து மகிழ்ந்து என்றும் மறவாது நன்றிபாராட்டுவார்கள்.

329

எச். இ. லேடி கர்ஸன்.

THE DELHI DURBAR.

டெல்லி தர்பார்.

இந்தியர்கள் மற்றவர்களைவிட இரண்டுகுணங்களில் மேம்பட்டவர்கள். அவைகள்தாம் ராஜவிசுவாசமும் பெரும் வேடிக்கைகளில் விருப்பமுமாம். அவர்கள் ராஜவிசுவாசத்துக்கு அளவு கரைகளில்லை. அரசன் கொடியனாயினும் அறிவிலியாயினும் அவன் அரசனாயிருக்கும் காரணம் ஒன்றையே மதித்து அவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்து நடப்பது அவர்கள் வழக்கம். மேற்குதேசத்தியவர்களைப்போல அரசனுடைய அதிகாரத்தை சபைகள் முதலியவைகளால் குறைப்பதென்பது இவர்களுக்குக் குற்றமாகத் தோன்றும். இத்தகையவர்களுக்கு புது அரசர் ஒருவர் சிம்மாசன மேறுவதைக் காண்பது அல்லது அக்காலத்தில் உயிரோடு இருந்து அதை அறிவது தங்கள் புண்ணியத்தால் தங்களுக்கு நேர்ந்த நற்காலம் என்று தோன்றும். அப்படியிருக்க தாங்கள் கோஞ்சக் காலத்துக்கு முன்வரை தங்கள் தாயோடும், குலதெய்வத்தோடும் சேர்த்து எண்ணிவந்த விக்டோரியா மகாராணியாரின் புத்திரனுடைய மகுடாபிஷேகமென்றால் அதைக்காண்பதும் அதைப் பற்றிக் கேட்டானந்திப்பதும் ஒவ்வொருவனுக்கும் பெருமைக் கிடமாகும் செயல்களாமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் அதற்குத் தலைவராக இப்போது இந்தியாவில் இருக்கும் கர்ஸன் பிரபுவும் இந்தியர்களின் அவாவைத் தெரிந்து அவர்களில் அதிகமானபேர் 5-மாதங்களின் முன் இங்கிலாந்தில் நடந்த மகுடாபிஷேகத்திற்குப் போக சக்தியற்றவர்களாயிருந்தது காரணமாக இந்தியாவில் மகுடாபிஷேகப் பிரசித்த தர்பார் ஒன்று தயார் செய்தார்கள். அத்தர்பார் கூடுதற்கு தயார்செய்த இடம் நம் கவர்ன்மெண்டார் தங்களுக்குத் தலைநகரமாகக் கொண்டிருக்கும் நகரங்கள் இரண்டில் ஒன்றல்ல. ஆனால் அதுதான் சென்ற 3500-வருஷங்களாக இந்துக்களும் மகம்மதியர்களும் தங்கள் தலைநகர் தங்கள் தலைநகரென்று சொல்லிக்கொள்ளும் டெல்லி. இது பாண்டவரில் முதல்வராகிய யுதிஷ்டரர் மகுடஞ் சூட்டப்பெற்ற இடம்; இது பாண்டவரால்தான் கட்டப்பட்டது. அவர்களால் இதற்கு வைக்கப்பட்ட பெயர் இந்திரப்ரஸ்தம் என்பது. பின்பௌத்தர்கள் காலத்தும் அதன்பின் மகம்மதியர்கள் காலத்தும் இது இந்தியாவின் தலைநகராயிருந்தது. 1858-ம்வருஷம்வரை இந்தியச்சக்கரவர்த்தியென்ற பட்டம்வகித்த மொகலாய அரசரொருவர் அதில் வசித்தார். இந்தியாவில் பேர்போன அநேக கட்டடங்களும் தூண்களும் அதில் இன்னும் காணப்படு

கின்றன. இப்போதும் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய பட்டணங்களில் அது ஒன்று. மேலும் அது இந்துஸ்தானத்தின் மத்தியிலுள்ளது. இவ்வளவு சிறப்பினதாய டெல்லியில் சென்ற 1-ம் தேதியன்று ஒரு பெரிய தர்பார் கூடியது.

நாம் பழைய நூல்களில் அநேக ராஜாக்களுடைய மகுடாபிஷேகக் காலத்து எல்லாதேசத்து அரசர்களும் வந்திருந்தார்களென்று எழுதியிருக்கப்பார்த்து அதனுண்மையைப் பற்றிச் சந்தேகமடைந்திருக்கிறோம். சரித்திரக்காரர் அதுவெறும்பொய்யென்று தள்ளிவிடுகிறார்கள். இப்போது டெல்லியில் நடந்த தர்பார் பழைய நூலாசிரியர்களின் வாக்கை மெய்ப்பித்தது. இந்தியா முழுதிலும் நாடாளும் வேந்தரெல்லாரும் அவ்விடம் சென்றிருந்தார்கள். அதோடு நில்லாது வெளிதேசத் தரசர்கள் தங்களுக்காகப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பினார்கள். நம்மரசாங்கத்தினராகிய ஆங்கிலேயர்கள் அனேகம்பேர் வந்திருந்தார்கள். நம்ராஜகுலத்தின் பிரதிநிதியாக மங்கையர்க்கரசி விக்டோரியாவின் 4-வது புத்திரர் கன்னாட்பிரபு வந்திருந்தார். இவ்வளவு பேர் கூடிய சபையைப் பார்த்தல் சாதாரணமான காரியமா? அதிலும் இப்பெரிய கூட்டம் ராஜமகுடாபிஷேகப் பிரசித்தி விஷயமாகக் கூட்டப்பட்டதென்றால் இதனால் நூதன வேடிக்கை விஷயங்களில் விருப்பமுள்ள இந்துக்களடைந்த குதூகலத்தைப்பற்றிக் கேட்பானேன்.

தர்பார் ஆரம்பித்தவுடன் 5-மாசத்துக்கு முன் இங்கிலாந்தில் ராஜமகுடாபிஷேகமான சங்கதி பிரசுரிக்கப்பட்டது. அதன்பின் வழக்கப்படி மரியாதைகள் ஆயினபின் கர்ஸன் பிரபு நம் சக்கரவர்த்தி யிடமிருந்து வந்திருந்த கடிதத்தை வாசித்துக் காட்டிப் பின்னர் ஒரு பெரு வியாசஞ் செய்தார். அவ்வியாசத்தின் பயனைப்பற்றிப் பலபேர் பலபடி சொல்லினும் அவ்வியாசமட்டில் நிரம்பவிசேஷமானதே என்பதில் சந்தேகமில்லை. இத்தகைய வியாசங்கள் பலவாகவில்லை. அவ்வியாசத்தின் சுருக்கத்தை இதன்கீழ் எழுதுகிறோம்.

"26-வருஷங்களுக்கு முன் இதே இடத்தில் விக்டோரியா அரசி இந்தியாச் சக்கரவர்த்தினியென்று பிரசுரிக்கப்பட்டனர். இன்று இவ்விடத்தில் அவர் புத்திரராகிய எட்வர்ட் அரசர் மகுடாபிஷேகம் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அவர் நேரில் இங்கே அநேகம்பேருக்குத் தெரிந்தவர்(ஏனெனில் அவர் இந்தியாவுக்கு ஒருமுறைவந்திருக்கிறார்.) ஆகையால் அவர் மகுடாபிஷேகம் உங்களுக்கு அதிக சந்தோஷத்தை உண்டாக்கவேண்டும். இந்தியா முன்னெப்படி பழைய பெருமைகளில் விசேஷமடைந் திருந்ததோ அப்படி இப்போது ராஜவிசுவாசத்திலும் மேம்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய கூட்டம் இதற்குமுன் கண்டதல்ல. இதுமாத்திரமல்ல இவ்வளவு கூட்டமும் குறிப்பது இந்தியாவின் ஜனத்தொகையை.

அதுதான் பூலோகத்து ஜனங்களில் 5-ல் ஒருபங்கு இவ்வளவு பேரை ஒன்று சேர்த்தது ஒரு பெரியகாரியம். இவர்களைக் கிரமமாக ஆள்வது அதினும் பெரிது. இவர்களை ஒருமிக்கச் சேர்த்து ஒரு ஜனமாக்குவது இன்னும் பெரிது. நம் சக்கரவர்த்தி தன் இந்திய ஜனங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி எழுதியிருக்கும் கடிதத்தை வாசிக்கிறேன் கேளுங்கள்.

'என் மகுடாபிஷேகத்தைக் கொண்டாட இந்திய ஜனங்கள்கூடி யிருக்கும்போது அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுவது எனக்கு அதிக ஆனந்தத்தை விளைவிக்கிறது. லண்டனில் நடந்த என் மகுடாபிஷேகத்தைக் காணக் கொஞ்சம் அரசர்களும் பிரதிநிதிகளுமே இந்தியாவிலிருந்து வந்திருந்த படியால் இந்த நல்விஷயத்தைக் கொண்டாட இந்திய அரசர்களுக்கும் கவர்ண்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடந்தரும்பொருட்டு ஒருதர்பார் கூட்டும்படி என்பிரதிநிதிக்கு உத்திரவளித்தேன். நான் 1875 ல் இந்தியா வந்ததுமுதல் அதன் ஜனங்களை நான் நேசிப்பதோடு அவர்களுக்கு என் வம்சத்தினிடத்தும் என் சிம்மாசனத்தினிடத்து முள்ளபற்றைத் தெரிந்துமுள்ளேன். சென்ற கொஞ்சக் காலத்தில் அவர்களது பற்றுக்கு ஆதரவாக பலசமாசரங்கள் எனக்குத் தெரிந்தன. இந்திய சேனைகள் என் மண்டலத்தின் யுத்தங்களில் கீர்த்தி பெற்றிருக்கின்றன. என்குமாரனாகிய வேல்ஸ் இளவரசரும் அவர் பத்தினியும் இந்தியாவைப் பார்க்கவேண்டு மென்பது எனதாசை; அவர்களும் அவ்வாசை கொண்டவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். அவர்களைசீக்கிரம் இந்தியாவிற்கு அனுப்புவேனென்று நம்புகிறேன். கூடுமானதாயிருந்தால் இவ்விசேஷகாலத்தில்நானே இந்தியாவிற்குவந்திருப்பேன். ஆயினும் என் குடும்பப் பிரதிநிதியாக என் பிரிய சகோதரரும் உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்தவருமாகிய கன்னாட் பிரபுவை அனுப்பியிருக்கிறேன். புகழ்பெற்ற முதல் இந்திய சக்கரவர்த்தினியாகிய என் தாய்க்குப் பின் நான் சிம்மாசனமேறினது முதல் அவரது இந்திய ஜனங்களின் பற்றுக்கும் மதிப்புக்கும் காரணமாயிருந்த கருணை, நீதி இவைகளில் அவரைப் பின்பற்றுவதில் விருப்பமுடையவனா யிருக்கிறேன். என் கீழரசர்களுக்கும் என் குடிகளுக்கும் நான் அவர்களுடைய விசுவாசத்தை கவனிப்பதாகவும் அவர்களுடைய கௌரவத்தை மதிப்பதாகவும் இவர்கள் விருத்தியடைவதில் ஆர்வங்கொண்டிருப்பதாகவும் வாக்களிக்கிறேன். இவைகள்தான் என் ஆட்சியின்கருத்து. அவைகளால் இந்தியா செழிக்கவும் ஜனங்கள் சந்தோஷமுடையவும் கடவுள் அருள்புரிவாராக.'

கர்ஸன் பிரபு இதுதான் சக்கரவர்த்தியின் கடிதம் என்றுசொல்லி நம் தேசத்து அரசர்கள் சென்ற பஞ்சகாலத்தில் வாங்கிய கடனுக்கு 3 வருஷத்துக்கு வட்டி கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்றும் இண்டியின் ஸ்டாப்கோர் என்ற இந்தியசேனையின் பெயர் இனிமேல் ராஜாவின் இந்தியசேனையென்று

மாறுமென்றும் கூறினர். மேலும் கூடிய சீக்கிரம் கூடுமானல் இந்தியாவில் வரிகுறைக்கப்படுமென்றும் கூறினர்.

“எட்வர்ட் சக்கரவர்த்தி நீடூழிகாலம் வாழ்வாராக”.

The Comedy of Errors.

நகைபிழை நாடகம்.

பூர்வத்தில், ஸைரகியூஸ் எபிஸஸ் என்னும் இராஜ்ஜியங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விரோதப்பட்டிருந்த காலத்தில், ஸைரகியூஸ் வணிகன் எவனாவது எபிஸஸ்ஸின் தெருவிற் காணப்படின், அவன் ஆயிரம் மார்க் என்னுந் தொகையை எபிஸஸ் துரைத்தனத்தார்க்குச் செலுத்த வேண்டுமென்றும், அப்படிச் செலுத்தாவிடின் மரணத்துக்குட்பட வேண்டுமென்றும் எபிஸஸ்ஸில் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

ஒரு நாள் ஸைரகியூஸில் உள்ள ஒரு வர்த்தகனாகிய இஜியனென்னும் ஒரு கிழவன் எபிஸஸ்ஸின் தெருவிற் காணப்பட, அவன் அத்தேசத்து நியாயாதிபதியினிடம் அச்சட்டத்துக் குட்படும்படி கொண்டுபோய் நிறுத்தப்பட்டான்.

நியாயாதிபதி இஜியனிடம் பணம் இல்லாததைக் கண்டு அவனுக்கு மரணதண்டனை விதிப்பதற்குமுன் மரணத்துக்குக்கூட அஞ்சாமல் எபிஸஸ் நகரத்துக்கு அவன் வந்தகாரணம் யாதென்று வினவி அவன் வாழ்நாளைப் பற்றியொரு விருத்தாந்தஞ் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டான்.

அதற்கு இஜியன், தான் சாவுக்குத் துணிந்ததுதான் படுந் துக்கத்தினாலேயே யன்றி வேறல்லவென்று கூறிப் பின்வருமாறு தன் கதையைச் சொன்னான்.

“நான் ஸைரகியூஸில் பிறந்துவளர்ந்து வர்த்தகத் தொழிலை மேற்கொண்டு, ஒரு நல்ல பெண்ணை விவாகஞ்செய்து சுகமாய் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில், வர்த்தக விஷயமாய் எபிடாம்னியம் என்னும் நகரத்துக்கு ஒரு தரம் போகும்படி நேரிட்டது. அவ்விடம்போய் ஆறுமாதத்தில் என் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டுத் திரும்பி வந்துவிடலா மென்றுபோன எனக்கு, இன்னுங் கொஞ்சகாலம் அங்கேயே யிருக்கும்படியாயிற்று. ஆனதால் என்

மனைவியை நான் இருக்கும் இடத்திற்கு வரவழைத்தேன். அவள் அவ்விடம் வந்த கொஞ்ச நாளுக்கெல்லாம் கர்ப்பவதியாய் இரட்டை ஆண் பிள்ளைகளைப்பெற்றாள். அப்பிள்ளைகள் உருவத்தில் ஒன்றுக்கொன்று எல்லா விஷயத்திலும் ஒத்து, பார்ப்பவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூட வித்தியாசந் தோன்றாமல் ஒரேமாதிரியாக விருந்தன. இக்காலத்திலேயே நாங்கள் இருந்த சத்திரத்தில் ஒரு பெண் இதேமாதிரியாக வித்தியாசமில்லாத இரட்டையாண் குழந்தைகளைப் பெற்றாள். இக்குழந்தைகளின் தாய்தந்தையர்கள் மிக்க வறியவர்களா யிருந்தபடியால், என் பிள்ளைகளுக்கு ஊழியஞ்செய்ய உதவுவார்களென்று நினைத்து இப்பிள்ளைகளை விலைக்குவாங்கி என் பிள்ளைகளோடு வளர்த்துவந்தேன்.

என் மனைவி தன் குழந்தைகளின் அழகைக் கண்டு மகிழ்ந்து, எமது சொந்த ஊராகிய ஸைரகியூஸுக்குப் போகவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு நாளும் என்னை வருத்துவாள். கடைசியாக ஒரு நாள் நாங்கள் ஊருக்குப் போக நிச்சயித்து ஒரு கெட்டவேளையில் எபிடாம்னியத்தை விட்டுக் கப்பலேறினோம். ஏனெனின் புறப்பட்டு இரண்டு மூன்று மைல்தூரம் போனவுடன், மிகக்கொடிய காற்றுமழை யொன்று புறப்பட்டு வீசி யடித்தது. அதினால் கப்பலில் இருந்த மாலுமிகள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவ்விடமிருந்த ஒருபடகில் ஏறிக்கொண்டு எங்களை மாத்திரம் முழுகிக்கொண்டிருக்கும் கப்பலில் விட்டுவிட்டுச் சென்றார்கள்.

நாங்கள் இருக்குங் கொடிய நிலையைப்பார்த்து மனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு, என்மனைவியையும், ஆண்டிபாலிஸ் என்னும் ஒரே பெயரையுடைய எனது இரண்டு பிள்ளைகளில் மூத்தவனையும், டிரோமியோ என்னும் ஒரே பெயரையுடைய நான் விலைக்குவாங்கின அடிமைப் பையன்களில் மூத்தவனையும், அக்கப்பலினது ஒரு பாய்மரத்தின் நுனியில் கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லி நானும் என் இளைய குமாரனும் இளைய அடிமைப் பையனும் மற்றொரு பாய்மரத்தின் நுனியில் கட்டிக்கொண்டு, எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற யாராவது வருவார்களாவென்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். இதற்குள் அக்கப்பல் ஒரு பெரிய பாறையில் மோதி யுடைந்து நீரில் ஆழ, நாங்கள் மாத்திரம் நீர்ப்பரப்பின் மீது பாய்மரத்தில் தொத்திக்கொண்டிருந்தோம். சற்று நேரத்துக்குள், காரின்த் என்னும் பட்டணத்திலிருந்து மீன் பிடிப்பதற்காக ஒரு படகில் ஏறிவந்த சில செம்படவர்கள் என் மனைவியையும் அவளோடு இருந்த மூத்த ஆண்டிபாலிஸையும், டிரோமியோவையும் தங்கள் படகில் ஏற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். பிறகு நாங்களும் ஒரு கப்பற்காரரால் உதவி செய்யப்பட்டு ஜாக்கிரதையாய் ஸைரகியூஸ் நகரத்துக்குவந்து சேர்ந்தோம். ஆனால் அந்நாள் முதல் இதுவரையிலும் என் மனைவியும், என் மூத்தகுமாரனும் எவ்விடம் இருக்கிறார்களென்பது தெரியவேயில்லை.

"என்னிட மிருந்த இளைய குமாரனுக்குப் பதினெட்டாம் பிராயம்வந்த பொழுது அவன் தன் தாயையும், சகோதரனையும் பற்றி விசாரிக்க லாயினன். அவன், தன்னோடிருக்கும் அடிமைப் பையனாகிய இளைய டிரோமியோவைத் துணையாகக்கொண்டு அவர்களைத் தேடிவர அனுமதி கொடுக்கும்படி அடிக்கடி என்னை வருத்துவான். கடைசியாக அவர்களைத் தேடிவரும்படி யவனை அரை மனதோடு அனுப்பி இன்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ஏழுவருஷம் ஆயின. இன்னும் அவன் திரும்பி வரவில்லை. ஆகையால் கிரீஸ் முழுதிலும், ஆசியாவுக்குச் சுற்றிலுமுள்ள நாடுகளிலும் அவனைத் தேடிக்காணுமல் கடைசியாக நான் வீட்டுக்குத் திரும்பும்வழியில் இவ்விடம் எபிஸஸ்ஸிலும் பார்த்துவிட்டுப் போவோமென்று வந்தேன். நான் இறப்பதற்குமுன், என்மனைவியும், குழந்தைகளும் சவுக்கியமா யிருக்கிறார்க ளென்பதைக் கேட்டால் என்சாவு எனக்கு மிகத் திருப்தியை யுண்டாக்கும்." என்று கூறினன்.

இக்கிழவன் இப்படித் தன் இடையூறுகளையெல்லாஞ்சொல்லி முடித்தவுடன், நியாயாதிபதி இரக்கப்பட்டு, அவனை மரணதண்டனைக் குட்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவது சட்டத்துக்கு விரோதமாதலால், அவனுக்கு ஒரு நாள் கெடுக்கொடுத்து அதற்குள் அவனை எங்கேயாவது போய்த்தான் செலுத்தவேண்டிய பணத்தை யாசகம் வாங்கிச் செலுத்திவிட்டுத் தன்னுயிரை மீட்டுக் கொள்ளும்படி யொரு சேவகன்வசம் அவனை யனுப்பினன்.

இஜியன் எபிஸஸ்ஸுக்கு வந்தது அன்றைக்குத் தான், அவன் இளைய மகன் ஆண்டிபாலிஸ் தன் அடிமை டிரோமியோவோடு அதேபட்டணம் வந்து சேர்ந்தான். ஆனல் இவ்விளைய ஆண்டிபாலிஸ்தான் எபிடாம்னியத்து வணிகனென்று தன்னைக் கேட்டவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

இஜியனது மூத்தகுமாரனே, எபிஸஸ்ஸிலேயே இருபது வருஷகாலமாக விருந்துகொண்டு ஒருமிக்க செல்வவானுகி வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். முன்னமே செம்படவர்களால் கடலில் இருந்து தப்புவிக்கப்பட்ட இம்மூத்த ஆண்டிபாலிஸ் தன் தாயாரினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு, தன் அடிமையாகிய மூத்த டிரோமியோவோடு, எபிஸஸ்ஸின் டியூக்கினது மாமனுகிய டியூக் அப்மென்பன் என்பவனுக்கு விற்கப்பட்டான்; பிறகு எபிஸஸ்ஸில் ஒரு மிக்க செல்வவானது மகளை இவன் விவாகஞ் செய்துகொண்டு, சுகமாய் வாழ்ந்துகொண் டிருந்தான். தன் அடிமையாகிய டிரோமியோவும் இவனோடேயே யிருந்தான்.

இளைய ஆண்டிபாலிஸ் தன் தாயையும், சகோதரனையுங் காணுமல் எபிஸஸ்ஸில்வந்து தடுமாறிக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில், தன் அடிமையைதான் இறங்கியிருக்கும் சத்திரத்துக்கு ஏதோ ஒரு காரியமாக அனுப்பிவிட்டு, இவன்மாத்திரம் ஒரு தெருவின் கோடியில் நின்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இச்சமயத்தில் மூத்த டிரோமியோ தன் எஜமானியாகிய ஆடிரியாஞ வின் உத்திரவின்படி, வெளியில்சென்ற தன் எஜமானஞகிய மூத்த ஆண்டி பாலிஸ்ஸை சாப்பாட்டுக்குக் கூப்பிட வரும் வழியில் இவ்விளைய ஆண்டிபாலி ஸ்ஸைக்கண்டு, தன் எஜமானனென்று நினைத்து அவனைத் தன் எஜமானியா கிய ஆடிரியாஞ சாப்பிடக் கூப்பிடுவதாகச் சொன்ஞன். இவ்விளைய ஆண் டிபாலிஸ், மூத்த டிரோமியோவைத் தன் சொந்த அடிமையாகிய இளைய டி ரோமியோ என்று நினைத்து "ஆடிரியாஞ என்பது யாரடா" என்ருன். அத ற்கு டிரோமியோ "ஐயா, ஆடிரியாஞ யார் என்கிறீர்களே! தங்கள் மனைவி யென்று தெரியாதா" என்ருன். அதற்கு இளைய ஆண்டிபாலிஸ் "என் மனைவியா! எனக்கு மனைவியேதடா, என்னடா பரிகாசம் பண்ணுகிருய்" என, இப்படி ஒருவரையொருவர் பரிகாசம் பண்ணுவதாக நினைத்துக்கடை சியில் ஆண்டிபாலிஸ் தான் இருக்கும் சத்திரம் போய்ச்சேர்ந்தான். பிறகு டிரோமியோ தன் எஜமானியாகிய ஆடிரியாஞவிடம் போய்த் தன் எஜமா னன் தனக்கு மனைவியேயில்லையென்றும், ஆடிரியாஞவென்பவள் இன்ஞ ளென்று தெரியாதென்றும் சொல்லுகிருனென்று கூற, அவள் சத்திரத்து க்கு ஓடிவந்து, இளைய ஆண்டிபாலிஸ்ஸைத் தன் கணவனென்று நினைத்துப் பலவாறு அவனை வைது கடைசியில் அவனைத் தன் வீட்டுக்குப்போ ஜனம்பண்ண அழைத்துக்கொண்டு வந்தாள். இளைய ஆண்டிபாலிஸ் தான் ஆடிரியாஞவின் கணவனல்லவென்று பல முறைகூறியும் அவள் கேட்காத தைக்கண்டு, பிறகு, நான் ஒருவேளை யவளை கனவில் விவாகஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறேஞே என்னமோவென்று நினைத்துக் கடைசியாக அவள் சகோதரியான லியூஷியாஞவென்பவளோடு சாப்பாட்டுக்கு உட்கார்ந்தான். இப்படியிருக்க இவஞேடு வந்த இளைய டிரோமியோவை அவ்வீட்டில் சமை யல் செய்யும் பெண் தன் கணவஞகிய மூத்தடிரோமியோ வென்று நினை த்து முறையிடுகிருள்.

இப்படியிவர்கள் போசனம் பண்ணும்போது, ஆடிரியாஞவின் உண்மை யான புருஷஞகிய மூத்த ஆண்டிபாலிஸ் வந்து கதவைத்தட்ட இவள் அவனை யாரோவென்று நினைத்துக் கதவைத் திறக்கவில்லை. பிறகு அவன் மிக்க கோபத்துடன் போய்விட்டான்; போசனமானவுடன் இளைய ஆண்டி பாலிஸ்ஸூம், டிரோமியோவும் தாங்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப் போஞர் கள். வழியில் ஒரு தட்டான் தங்கச்சங்கிலி யொன்றைக் கொண்டுவந்து மூத்த ஆண்டிபாலிஸ் என்று நினைத்து இளைவனிடம் கொடுக்க இவன் வாங் கமாட்டேனென்று மறுதளிக்கக் கடைசியில், தட்டான் விடாததைக்கண்டு அச்சங்கிலியை வாங்கிக்கொண்டு இளைவன் தானிருக்குமிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

இப்படியிருக்க மூத்த ஆண்டிபாலிஸ், தான் தங்கச் சங்கிலியொன்று செய்யச்சொல்லி அத்தட்டானிடம் பணம் கொடுக்க, அவன் அச்சங்கிலி

யைச் செய்து கொடாமல் பணத்தை மோசம் பண்ணினனென்று நியாயாதிபதியிடம் முறையிட, அதற்காக அத்தட்டானை அடுத்த வீதியில் போலீஸ்காரர்கள் பிடித்துக்கொண்டுபோக அச்சமயத்தில் மூத்தவன் அவ்விடம் வர, இவன் சங்கிலியை அக்காலையில் தன்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, இல்லையென்று பொய் சொல்லுகிறனென்று தட்டான் முறையிட, இதைக் கண்டு போலீஸ்காரர்கள், தட்டான், மூத்த ஆண்டிபாலிஸ் இருவரையும் சிறைச்சாலைக்கு இட்டுக்கொண்டு போனார்கள். வழியில் இளைய டிரோமியோவைக் கண்டு மூத்தவனாகிய தன் அடிமையென்று நினைத்து, மூத்த ஆண்டிபாலிஸ், தன் மனைவியிடம் போய்த் தன்னை மீட்டுக்கொள்ளப் பணம் வாங்கிவர அவனை அனுப்பினான். இளையடிரோமியோ இவனைத்தன் எஜமானனென்று நினைத்து, முன் தாங்கள் போஜனஞ்செய்த வீட்டுக்குப் போய் ஆடிரியானாவிடமிருந்து பணம் வாங்கிக்கொண்டு ஓடிவந்தான். வழியில் இளைய ஆண்டிபாலிஸ் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண்டு, தன் எஜமானன் சிறைச்சாலையினின்றுந் தப்பித்து வந்துவிட்டானென்று நினைத்து அவனிடம் அப்பணத்தைக் கொடுத்தான். இளைய ஆண்டிபாலிஸ் தான் போலிஸ்காரர்களால் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டானென்பதையும், பணத்தை வாங்கி வரச்சொன்னான் என்பதையும், மற்ற சங்கதிகளையும் டிரோமியோ சொல்லக்கேட்டு, இவனுக்கு ஏதோ பித்தம் பிடித்து விட்டதென்றும், தாங்களெல்லாம ஏதோவொரு மாயையில் அகப்பட்டு அவஸ்தைப்படுகிறதாகவும் நினைத்து மிக்க துயரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

தன் கணவன் சற்று நேரத்துக்குமுன் டிரோமியோவோடு வந்து போசனம் பண்ணிவிட்டுப்போய், பிறகுவந்து தனக்குச் சாப்பாடு போடாமல் தன்னை வெளியில் விட்டு கதவைச்சாத்தி வேறு ஏதோ புருஷனுக்குச்சாப்பாடு போட்டு அனுப்பினளென்று சண்டைபோட்டதையும், தான் அவள் புருஷன் அல்லவென்று வாதாடினதையும் ஆடிரியானா பார்த்து தன் கணவனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துப் போய் விட்டதென்று நினைத்து தன் வேலைக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு அவனைக்கட்டி ஓர் அறையில் போடச்சொல்லிப் பிறகு ஓர் வைத்தியனை வரவழைத்தாள். தன் வேலைக்காரனை மூத்த டிரோமியோவும் தன் எஜமானன் சொல்லியபடியே எல்லாவிஷயங்களையும் பிடிவாதமாகச் சொல்வதைக்கண்டு அவனையும் கட்டித் தன் எஜமானனோடு போகும்படி உத்திரவு பண்ணினாள்.

கொஞ்சநேரத்துக்கெல்லாம் ஒருவன் ஆடிரியானாவிடம் வந்து அவள் புருஷனும் வேலைக்காரனும் தங்கள் கட்டினின்றும் தப்பித்துக்கொண்டு போய் அடுத்த தெருவில் நின்று அந்த தட்டானோடு வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று சொன்னான். உடனே ஆடிரியானா தன் வேலைக்காரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு தன் பைத்தியம் பிடித்த புருஷனைப் பிடித்துக்கொண்டுவர

ஓடினாள். இவள் இப்படி வருவதைப் பார்த்த இளைய ஆண்டிபாலிஸ்ஸும் டிரோமியோவும் பயந்து அங்கிருந்த ஒரு மடத்துக்குள் ஓடினார்கள். அம் மடத்திலிருந்த ஒரு கிழவி என்ன சங்கதியென்று வெளியில் வந்துபார்க்க, அங்குநின்ற ஆடிரியானா தன் கணவனையும் வேலைக்காரனையும் தன்னிடம் விடும்படி வாதாடினாள்.

இதற்குள் அந்நாளின் பகற்பொழுதெல்லாம் முடிந்து சூரியாஸ்தமன மாயிற்று. இஜியனென்னும் கிழவனது வாழ்நாளும் முடிவதற்குக் காலங் கிட்டியது. அவன் உயிரை மீட்க யாரும் பணம் கொடாததினால் அவன் உயிரை வாங்குவதற்கு அவ்வஸ்தமன காலத்தில் அம்மடத்துக்கு எதிரிலுள்ள கொலைசெய்யும் இடத்துக்கு அவனைக்கொண்டுவந்தார்கள். அவனுக்கு மரணதண்டனை விதித்த நியாயாதிபதியும் கூடவந்தான். மடத்துக்கு வெளியில் நின்ற ஆடிரியானா நியாயாதிபதி வருவதைப்பார்த்து கிட்டப்போய் அவனைநிறுத்தி அவனிடம், மடத்துக்குள்ளிருக்கும் தன் புருஷனையும் வேலைக்காரனையும் தன் வசம் ஒப்புவிக்கும்படி முறையிட்டாள். இச்சமயத்தில், வீட்டில் கட்டுண்டு கிடந்த மூத்தஆண்டிபாலிஸ் அவ்விடம் வந்து தன்னை தன் மனைவி அநியாயமாக கட்டி வீட்டில் ஓர் அறையில் போட்டாள் என்று நியாயாதிபதியிடம் கூறினான். மடத்துக்குள்ளிருக்கிறான் என்று நினைத்த ஆடிரியானா தன் புருஷன் வெளியில் நிற்பதைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டு ஒன்றுந்தெரியாமல் நின்றாள். இஜியன் ஆண்டிபாலிஸ்ஸைத் தன் மூத்தகுமாரனென்று தெரிந்து தன் உயிர்தப்பினதென்று நிச்சயித்து அவனோடு அன்புடன் பேசினான். இப்படியிருக்க, மடத்துக்குள்ளிருந்த இளைய ஆண்டிபாலிஸ்ஸும், இளையடிரோமியோவும், அக்கிழவியும் வெளியில் வந்தார்கள். உடனே ஆடிரியானா தனக்குமுன் இரண்டு புருஷர்களும் இரண்டு வேலைக்காரர்களும் இருப்பதைக்கண்டு திகைத்து நிற்க, நியாயாதிபதிக்குக்காலையில் இஜியன் சொன்ன கதை நினைவிற்கு வந்தது. நியாயாதிபதி சங்கதிகளையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாய் விசாரித்த வளவில், இவ்விரண்டு ஆண்டிபாலிஸ்ஸர்களும் இஜியனது புத்திரர்களென்றும், இரண்டு டிரோமியோக்களும் விலைக்குவாங்கின இரண்டு அடிமைகளென்றும், அக்கிழவி இஜியனது மனைவியென்றும் வெளியாயிற்று. நியாயாதிபதி மனமுருகி இஜியனை மரணதண்டனையினின்றும் விடுவித்து, பணமும் வாங்கிக்கொள்ளாமல் மன்னித்தும், பிறகு எல்லாரும் அம்மடத்திற்குள் போய் கொஞ்சகாலம் வேடிக்கையா யிருந்தார்கள்.

சிலகாலஞ் சென்றபின் இளைய ஆண்டிபாலிஸ் ஆடிரியானாவின் சகோதரியாகிய லியூஷியானாவை மணஞ்செய்துகொண்டு இஜியனது குடும்பத்தார்களெல்லாம் எபிஸஸ் நகரத்திலேயே நெடுங்காலம் சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

(முற்றிற்று.)

E. சுப்பிரமணியம்.

* இந்தியத்தாரகை.

THE STAR OF INDIA.

மந்திரி முதலாயின ஆலோசனைச்சபை யங்கத்தினர்கள் அரசனது சிம்மாசனத்தைச் சூழ்ந்து தமக்கு விதித்த ஆசனங்களி லமர்ந்திருப்பவும், நட்சத்திரங்களாகிய நால்வகைச்சேனைகளும் ஆங்காங்கே தத்தம் இடங்களி லிருந்து ஒளியோடு மிளிர்ந்து கொண்டிருப்பவும் இனிதாக ஒருநாள் மாலைக்காலத்துக் காண்பவர் மனமுங்கண்ணுங்கொள்ளை கொள்ளத்தக்கதாய்க் கவினொரு கலைகள் நிரம்பப்பெற்று அந்தரமாகிய தன் அழகிய ஆசனத்தின் மீது இந்திரனேவெனச் சந்திர னரசுவீற்றிருந்தனன். இவ்வுலகி லெதையும் அவ்வினியகாட்சிக் கிணையெனச்சொல்ல நாம் துணியமாட்டோம். அப்போது அச்சேனையின்முன்னே பற்பல விஷயங்கள் அரசனது தீர்மானத்திற்காகக்கொண்டுவரப்பட்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் முடிவுசெய்யப்பட்டன. அப்பொழுது திடீரென்று இராஜசந்நிதானத்தில் மங்கிய ஒளியொன்று தோற்றியது. அதினின்றும் தன்னொளி மழுங்கிய தாரகையொன்று கூப்பிய கையும் குவிந்திரங்கிய முகமுமாக, அரசன் முன்னர் வந்து, அரசற்கஞ்சலி செய்து நின்றது. அப்படி வந்து நின்ற அவனை அங்குள்ளவர்கள் தாம் பார்த்த முகமும் பழகிய தோற்றமு முடையவனென்று அவரவர்க்குள் ஐயமுற்றனரேயன்றி எவரும் அவனை இன்னனென்று நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை.

அப்போது அரசன் அவனை "நீ யாவன் என்று வினவ, அவன் "ஐயா நான் நின்கோலின்கீழ்க் குறைவற்றுவாழும் குடிகளுள் ஒருவன். என் பெயர் இந்தியத்தாரகை" என்றியம்பினன். அரசன் தன் ஆலோசனைச் சபையாரை நோக்கி "நீங்கள்யாரேனும் இவனை யறிந்ததுண்டா" என்று கேட்டனர்.

அப்போது அங்குள்ள ஒருவன் "ஆம், அரசர்பெரும! இப்போது இவனையறிந்தேன். அவன் இங்கே வந்தவுடனே இவனுடைய தோற்றம் பழகியதோற்றமாகக்காணப்பட்டதேயன்றி இவனை இன்னனென்று நான் உரைக்கக்கூடவில்லை. இப்போது இவன் பேரைக் கேட்டபின் இவன் என் பிரிவிலேயே என்கீழ் இருந்து வேலைசெய்துவந்தானென்பது என் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. அவன் இங்குவந்து நெடுநாட்களாயின. நாங்கள் இவனுக்கேதோ அந்தியம் வந்துவிட்டதாக எண்ணி இவன் நினைவையே ஒழித்துவிட்டோம்" என்றான்.

பின் அரசன் வந்தவனைநோக்கி "நீ இவ்வளவு காலம் எங்கிருந்தனை" என்ன, அவன் "நான் அஸ்தமித்திருந்தேன்" என்றான்.

* *Adapted from the "Indian Ladies' Magazine".*

அரசன் ஏனென்று வினவ அவன் இயம்பலானான், ஏனென்னும் இறைவனே! ஸ்ரீராமரையும் யுதிஷ்டிரரையும் போன்றமக்கள் இந்தியாவிற் பிறக்கவில்லை என்பது நீ யறியாத விஷயமல்ல. நாம் அவ்வகண்ட தேச முழுவதும் அலைந்து திரிந்தாலும் உண்மையில் விருப்பம், சுயநலம்பாராமை மதாபிமானம், ஈசுவரபக்தி என்பன வாதி பூர்வ காலத்திய நற்குணங்களெல்லாம் பொருந்தப் பெற்ற நன்மக்களைக்காண்போமென்று நம்புதல் வீணேயாகும். ஒரு தேசமானது இப்படியாக நன்மக்களைப் பெற்றிராதபோது அத்தேசத்தின் தாரகைக்கு அஸ்தமித்தலைவிட வேறென்ன விதி யிருக்கின்றது!".

அதற்கரசன் "அதினால் நீ தாரகையாக விளங்கும் தேசத்தில் அந்நன் மக்கள் அறவே ஒழிந்து போகவேண்டிவந்த காரணம்யாது?" என்று வினவினான். அதற்கவன்,

"அதன்காரணம் வெளிப்படை.கோசலாதேவியாரைப்போன்ற தாய்மாரும்,சீதாதேவியைப்போன்ற மனைவிமாரும் அத்தேசத்தில் அற்றுப்போய்விட்டனரென்றால், அம்மக்கள் கீழ்ப்பட்டமையும் ஒரு ஆச்சரியமாகுமோ?" என்றுரைத்தான். "அவ்வன்னையாரும் பன்னியாரும் அற்றவிதந்தானெப்படி" என்றானரசன்.

"அண்டங்களின் மீதாணை செலுத்தும்ஆண்டகை! அதை நீயே நன்கறிவை. ஒரு தேசத்தில் பெண்கள் நிலைமையிற் பெறிதுந்தாழ்ந்து கல்வியில்லாராய்ப் பாராதீனப்பட்டுச் சமநிலையாதலின்றி அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டுத் தம் நிலையை யுயர்த்திக் கொள்ள யாதொரு வழியுமில்லாதவர்களாக விளங்கினார்களானால், இப்படி அறியாமைக்கும் அடிமைத்தன்மைக்கும் இடமாய் நிற்கும் ஆயிழையார் கூட்டத்தில் சீதைபோன்றாரை நாம் எங்ஙனம் எதிர்பார்க்கக்கூடும்? தங்கள் கேட்டுக்கே காரணமாக, எந்த நாளிலே ஆண்மக்கள் தங்களுடைய தேகவன்மையையே ஆதாரமாகக்கொண்டு கொடுங்கோன்மை செய்து தம் பெண்பிள்ளைகள் தேகத்திலும் மனதிலும் ஒழுக்கத்திலும் உயர்ச்சியடையும் வழிகளையவர்களுக்கில்லாமற் செய்துவிட்டார்களோ அன்றையதினமே அந்த ஜனசமூகமானது தாழ்வடைந்து தடைபட் டொழிந்த தென்பதற் கையமுமுண்டோ? இவ்விதமானதாழ்ச்சியானது தலைமுறை தலைமுறையாக நடந்து வந்தது. வரவே என் ஒளியும் மழுக்க மடைந்து வந்தது. கடைசியாக நானும் அஸ்தமித்துவிட்டேன். எல்லாரும் என்னை மறந்தொழித்தார்கள்."

இவ்வண்ணமத்தாரகை யுரைக்க அதைக்கேட்ட ஏந்தல். "ஆயின் நீ மீளவும் இங்குத்தோன்றினதுதானெங்ஙனம் எனக்கேட்க தாரகை விடை பகர்வதாயிற்று:—

"இப்போது அங்கிலேயர் அரசாட்சியின்கீழ் இந்தியமக்கள், மேற்றிசையாருடைய நாகரீகத்தையும் கல்வியின்பயனையும் நுகர்ந்து அனுபவிக்கும் பெரும்பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்-அதினாலே தேகவன்மையானது வெறும் மிருகபலமேயன்றி மனிதர்கள் புகழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய பொருளல்ல வென்பதும், மனோவன்மையிலும் புத்தியிலும் ஒரு பாலார் மற்றவரைவிடத் தாழ்ந்தவர் அல்லர் என்பதும் இந்தியர்களின் ஞாபகத்திற்கு வந்திருக்கின்றது. தனித்தனியாகப்பார்த்தால் ஒரு ஆண்மகன் அதிகஞ்செய்யக்கூடும். ஒரு பெண்மகள் குறைந்த சக்தியுள்ளவளாயிருத்தல் கூடும். ஆனால் ஒரு தொகுதியாகப்பார்க்குமிடத்து ஒரு பாலார் மற்றபாலாரைவிட ஞானேதயவன்மையில் ஒருபோதும்குறைந்திருக்கமாட்டார்கள், இந்த உணர்வானது இப்போதாயினும் கீழ்த்திசையாராகிய இந்தியர்களுடைய உள்ளத்தில் உதித்திருக்கின்றது. இதனாலேதான் என் முன்னைய ஒளியும் கொஞ்சம் எனக்குண்டாயிற்று. மனிதர்களுடைய உணர்வும் குணமும் இவ்விதமாகவே குறைவில்லாது நிறைவடையுமாயின் பெண்களின் நிலைமை யுயர்ந்து விளக்கமடையும் காலம் சமீபத்துவிட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இந்தியாவும் பூர்வகாலத்தைப்போலவே பெருமையுற்று விளங்கும். நானும் என் முன்னொளி பெற்றுத் தப்பில்லாத அழகுடனே விண்ணகத்தில் விளங்குவேன் !"

இவ்வாறு தாரகையுரைத்தது கேட்ட மன்னனும் மகிழ்ந்து புன்னகை புரிந்து, எல்லாம்வல்ல கடவுளைக் கைகூப்பி யஞ்சலிசெய்துவிட்டு, ஏ தாரகாய்! செல்வாயாக. நீ எப்போதும்போல விண்ணில் மிளிர்ந்து உன் தேசத்திற்கு நன்மைசெய்து விளங்கும்படியாக ஈசன் இன்னருள் செய்வாராக, என் ஆசீர்வாதமும் பூரணமாக உனக்கிருப்பதாக, செல்க" என்றுரைத்து அதற்கு விடைகொடுத்தனுப்பினன்.

சி கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், பி-ஏ.

சிறுவர்க்கான கதை

1. ஆட்கொல்லி.

உலகத்தார் பணத்தை ஆட்கொல்லியென்று கூறுவது சாதாரணமன்றோ? அவர்கள் அவ்வாறு கூறுவானேன் என்று ஆலோசித்தால் ஒருவன் மற்றொருவனுடைய உயிரை மாய்ப்பதற்கு பல காரணங்களுள் பணமும் ஒன்றாகஇருப்பதனால் தானெனத்தெரியவரும். அது இச்சிறுகதையால் நன்கு விளங்கும். மூன்று வாலிபர்கள் ஒருநாள் காலையில் சிறிது ஆகாரம் புசித்துக்கொண்டு தங்கள் ஊருக்குச் சுமார் 18 மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்தில் அன்றிரவு நடக்கும் தேர் திருநாள் வேடிக்கைகளைப்

பார்ப்பதன்பொருட்டுப் புறப்பட்டார்கள். இம்மூவரும் அதிக சிநேகர். அநேகமாக தேர் திருநாட்கு சிநேகர்கள் ஒன்று சேர்ந்து போவது வழக்க மன்றோ? இவர்கள் இப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் வழியில் ஒருவருமில்லை. இம்மூவர் மட்டுமே நடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க வழியில் ஒரு சிறுமூட்டை கிடப்பதாக ஒருவனுக்குத்தெரிந்தது. அவன் மற்றவர்களைப் பார்த்து இதென்ன! சற்று தூரத்தில் நாம் போகும் வழியில் ஒரு சிறுமூட்டை கிடக்கிறதுபோலிருக்கிறதே. அது பணமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில் அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம். அதை மூவரும் பகிர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் அன்றோ—என்றான். மற்ற இருவரும் "ஆம் அப்படித்தான் போலிருக்கிறது. சீக்கிரம் செல்வோம்" என்றார்கள். இப்படிச்சொல்லிக்கொண்டே மூவரும்அம்மூட்டையினருகிற் சென்றார்கள். சென்றுசோதிக்கவே அதனுள்முழுவதும் வெள்ளிநாணயங்கள் பலகலந்திருந்தனவாக தெரியவந்தது. உடனே அதில் எவ்வளவிருந்தபோதிலும் சரி, மூவரும் சரிபாகமாகப் பங்கிட்டு ஆளுக்கு ஒவ்வொருபாகம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் எனத்தீர்மானம் செய்துகொண்டு தங்கள் வழியை நோக்கிச் சென்றார்கள். தாங்கள் அடையவேண்டிய இடத்திற்கு இன்னும் இரண்டு மைல்தானிருக்கும். அப்போது இவர்கள் ஒரு ஆற்றைக் கடந்தார்கள். அந்த ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் நெருங்கியடர்ந்த, குளிர்ந்த சோலைகள் காணப்பட்டன. அப்போது சுமார் 4 மணி இருக்கலாம். இப்படியிருக்க ஒருவன், "ஆ! ஆ!! எவ்வளவு குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது இவ்விடம். இரு பக்கங்களிலுமிருக்கும் சோலைகள் கண்ணைப்பறிக்கின்றனவே" என்றான். மற்றொருவன் "ஆம் நண்ப! நீ சொல்வது முற்றும் சரியே, ஒரு கவிராயர் இப்போது இங்கிருப்பாராயின் ஆற்றின் அழகையும், சோலையின் அழகையும் பற்றி வெகு நேர்த்தியாக வர்ணித்து கவிகள் பாடுவார்" என்றுசொன்னான். மூன்றாவான், "சந்தேகமென்ன! இக்காட்சியைப் பார்த்தவுடனே கம்பராமாயணத்திலுள்ள ஒரு வர்ணனை எனக்கு நன்றாக ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது, ஒருசமயம் கம்பர் இச்சோலையைப்பார்த்துத்தான் அக்கவிகளைஎழுதினரோ" என்று சொன்னான். (இச்சம்பாஷணையால் இம்மூவரும் மிக அன்னியோன்னிய நண்பர்களென்று எண்ணலாம், இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் பணம் செய்யும் வேலையின்னதெனத்தெரியும்). இப்படியே பேசிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் சற்று நின்றார்கள், நிற்கையில் ஒருவன் நாம் போகவேண்டியது இன்னும் இரண்டு மைலுக்கு குறைவாகத்தானிருக்கிறது. நேரமோ வேண்டிய அளவு இருக்கின்றது, பசியும் ஆகின்றது. ஆகையால் இதோ! அருகில் தெரியும் கிராமத்திற்குச்சென்று சில தின்பண்டங்கள் வாங்கிவந்து இவ்வழகிய இடத்தில் இருந்து புசித்துச் சற்று இளைப்பாறிவிட்டுப்போவோமானால் அங்கு இரவு வேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நாளையதினம் அதிகாலையில் ஊருக்குத் திரும்பிவிடலாம்." என்று கூறியதைக் கேட்ட மற்றொருவன் ஆம், ஆம், நீ சொல்லியது மிகவும் சரி, அப்படியே செய்யலாம். வேண்

டுமானல் நானே சென்று சில தின்பண்டங்கள் வாங்கிவருகின்றேன் என்று சொல்லிப் புறப்பட்டான். போனன் அச்சிறுகிராமத்திற்கு வாங்கினன் தின்பண்டங்களை. வாங்கும்போது இவனுக்கு ஒரு யோசனையுண்டாயிற்று. நாம் நல்ல அதிர்ஷ்டசாலிதான், ஒரு தந்திரம் செய்தால் இன்னும் அதிக அதிர்ஷ்டசாலியாகலாம் என்றெண்ணி தனக்குள்ளேயே "சும்மாயிருந்தால் இன்று கண்டெடுத்ததிரவியத்தில் மூன்றில் ஒருபங்குதான் நமக்குக்கிடைக்கும். கொஞ்சம் விஷம் வாங்கித் தின்பண்டத்தில் கலக்கி அவர்களிடம் கொடுத்தால் அவர்கள் அதைத்தின்று உடனே இறந்து விடுவார்கள். பின்பு திரவியமுற்றும் நம்மதே ஆய்விடும். இதுதான் நல்லவழி" என்று சொல்லிக்கொண்டு தான் அங்கேயே சில பண்டங்களைப் புசித்துவிட்டு மற்ற பண்டங்களில் பாஷாணம் கலக்கித்தன் நண்பர்களிருந்தஇடத்திற்குதிரும்பினன். நிற்க, ஆற்றிலிருக்கும் இருவர்கள் என்னசெய்கின்றார்களென்றாராய்வோம். அவர்கள் கடைக்குச்சென்றவனைப்போலவே அவ்வளவு புத்திசாலிகள்தான். ஒருவன் மற்றவனைப் பார்த்து "இன்று கிடைத்த திரவியத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு என்றால் அதிகமாயிராது. இரண்டிலொருபங்கு அதிகமாயிருக்கும்" என்று சொன்னதும் மற்றவன் "ஆம், ஆம், நானும் இப்போது அதைப்பற்றித்தான் யோசித்தேன். நீயும் நல்லவேளையாய் அதையே நினைத்தாய். கடைக்குப்போனவன் வந்ததும் நாம் இருவருமாகச் சேர்ந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டால் பணத்தில் ஆளுக்குப்பாதி வைத்துக்கொள்ளலாம்" என்றான். இதைக்கேட்டதும் "ஆம் அதுவே சரி. அவன் வந்ததும் அவனைக் கொன்றுவிடுவதேசரி. நீ தயாராயிரு, நானும்ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்" என்றான். இப்படி இவர்கள் பேசிமுடிந்தபின் கடைக்குச் சென்றவனும் வந்தான். வந்ததும் அங்கிருந்த இருவரும் முன் தீர்மானித்தபடியே ஒரு நொடிப்போதில் அவனை உயிர் தீர்த்துவிட்டு பிரேதத்தை புதரில் ஒருவரும் காணாதபடி ஒளித்துவிட்டுப் பின்பு அவன் கொண்டுவந்த தின்பண்டங்களைத்தின்றார்கள். தின்று சற்றுநேரம் வேடிக்கையாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே ஒருவன் "ஐயோ! இதென்ன இது எனக்கு என்னமோ ஒருமாதிரியாகக் கிறு கிறு என்று வருகிறதே" என்றான். இதைக்கேட்டதும் மற்றவன் "ஆம் அடா எனக்கும் அப்படித்தான் வருகிறாப்போலிருக்கிறதே. ஐயோ! அந்தப்பாவி தின்பண்டத்தில் ஏதேனும் விஷம் கலந்திருப்பான்போலிருக்கிறது. ஒரு சமயம் நாம் எண்ணிய மாதிரியே அவனும் எண்ணி பணத்தை முற்றும் அபகரிக்க நினைத்து தின்பண்டத்தில் விஷங்கலந்து கொண்டுவந்திருப்பான்" என்று வாய்குழறிக்கொண்டே சொன்னன்.மற்றவன் அதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. அவன் அப்படியேதான் செய்திருப்பான். தெரியாமலா பெரியோர்கள் "கெடுவான் கேடு நினைப்பான்" "முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவன் நமக்குக் கெடுதி நினைத்தான், நாம் அவனைக்கொன்றோம். அவனுக்கு நாம் கேடு எண்ணினோம். நம்மையவன் கொன்றான். சரிக்கு

சரி, ஆ! ஆ!! இந்தப் பாழும் பணம் என்னென்ன வேலை செய்கின்றது. அந்தப்பாழும்பணத்தை நாம் இன்று கண்டிராவிட்டால் எவ்வளவு சந்தோஷமாய் நாம் மூவரும் சென்று வேடிக்கை பார்த்துவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பி உற்றார் பெற்றாருடன் கூடி வாழ்ந்திருக்கலாம். பணத்தை ஆட்கொல்லியென்று சும்மாவா சொல்லுகின்றார்கள். (மிகத் தாழ்ந்த குரலில்) ஏதேது நம்முடிவு வந்துவிட்டது" என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் இன்னொருவன் இறந்துவிட்டான். இப்படியே இன்னும் கொஞ்சநேரம் பிரலாபித்து கடவுளை நினைத்து இவனும் உயிர்துறந்தான். **M. V. M.**

H. E. Lord Curzon & the Delhi Durbar.

லார்ட் கர்ஸனும் டெல்லி தர்பாரும்.

டெல்லிமாநகரத்தில் தர்பார் கூட்ட வேண்டுமென்று மிக ஊக்கத்துடன் உழைத்து அத்தர்பாரை வெகு விமரிசையாக நடத்தியது, லார்ட் கர்ஸனுடைய மனப்பூர்வமான ராசவிசுவாசத்தையும், அத் தர்பாரைக் கண்ணால் கண்டுகளிக்க வேண்டுமென்னும் மனக் களிப்பையும் அங்கையி னெல்லிக்கனிபோல யாவருக்குந் தெரியவிளக்குகின்றதல்லவா? இவர்சுமார் ஆறுமாத காலமாக வெகுசிரமப்பட்டுவந்ததுந்தவிர, அடிக்கடிடெல்லிக்குஞ் சென்று ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டையும் தாமே நேரில் பார்த்தும் வந்தார். இவ்வளவு ஜனக்கூட்டம் லார்ட் லிட்டன்காலத்தில் கூடிய தர்பாரிலும் இருந்ததில்லையாம், அது இவ்வளவு சிறப்பாகவும் இருந்ததில்லையாம். நமது இந்துசக்கிரவர்த்திகளி லொருவராகிய தரும புத்திரர் பட்டாபிஷேக காலத்தில் இதே இடத்தில் அனேக தேசத்து மன்னர்களும், பிரம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்கிற நாற்பெருங் குலத்தினர்களும், திரள் திரளாக வந்து கூடினதாக பாரதமென்கிற இதிகாசத்தின் மூலமாக வறிகிறோம். அவ்வழக்கத்தின்படியே நமது காருண்ய ஆங்கிலேய கவர்ன்மெண்டு சக்கிரவர்த்தியாகிய 7-வது எட்வர்ட் சக்கிரவர்த்திக்கும் முடிசூட்டு தர்பார் கொண்டாட்டம் அதே இடத்தில் இப்பொழுதும் நடந்தேறியது. நமது வீட்டில் ஒரு கலியாணகாரியம் நடக்கவேண்டி யிருந்தால் அதை நடத்தி முடிப்பதற்கு வெகு சிரமமாயிருக்கிறது. அதைவிட வெகுசிறப்பான சக்கிரவர்த்தியின் முடிசூட்டு தர்பாருக்கு, பற்பல நாடுகளிலுமிருந்து மன்னர்களையும், தக்க கௌரதையுடைய பெரிய மனிதர்களையும் வரவழைத்து, அவரவர்களுக்கு தக்கவிதமாக மரியாதையுடன் இத்தர்பாரை யாதொருவிபத்துமில்லாமல் நடத்தி முடித்தது, நமது கர்ஸன்பிரபு அவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் இருந்த ஊக்கத்தையும் இராஜ விசுவாசத்தையும் வெள்ளிடைமலைபோல விளக்கிக் காட்டக்கூடியதா யிருக்கின்றது. இவர் எடுத்தகாரியத்தை யாதொரு விக்கினமுமில்லாமல் முடித்தது பெருங் கீர்த்தியல்லவா? இவ்வித

பெரும் கீர்த்தியுடையவரை கல்கத்தாவில் பிரசுரமாகும் இந்தியன் மிரார் (Indian Miror) என்கிற பத்திரிகை அவதார புருடரென்று கூறியது உண்மையேயாகும். அரசர்களை விஷ்ணுமூர்த்தியின் அம்ஸம் பொருந்தியவர்கள் என்று புராணங்கள் கூறுவதை யோசித்தால், நமது லார்ட்கர்ஸன் பிரபுவும் நமது இந்தியாவிற்கு முதல் பிரதிநிதியாகையால் இவரை (Avatar) அவதாரமென்று கூறியது மிகவும்பொருத்த முடையதேயாகும். நமது லார்ட் கர்ஸன்பிரபு அவர்கள் அவதார புருடர்கள் செய்யும் அபாரமான சக்தி பொருந்திய காரியத்தை நமது 7-வது எட்வர்ட் மகாராஜா அவர்களின் மகுடாபிஷேக கொண்டாட்ட காரியத்தில் விளக்கிக் காட்டினார்கள்.

நிற்க, அத்தர்பார் நடந்த காலத்தில் நமது சென்னைக் கவர்னரவர்களும், ஆங்கு விஜயம் செய்திருந்து, நமது இராஜதானியிலிருந்து போயிருந்த மன்னர்களும், பெரிய மனிதர்களும், இறங்கியிருந்த விடங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை குறைவில்லாமல் செய்து வந்தார்கள். இதுவும் இவருடைய மிக்க பெருந்தன்மையைக் காட்டக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

வாழ்க மாதுடனே கனங் கர்ஸனும்
வாழ்க மாதொடு மாம்தில் மகிபனும்
வாழ்க நன்கலைக் ஸாண்ட்ரின மாதுடன்
வாழ்க வேழாவ தெட்வர் டிறையுமே.

சென்னையில் ரவிவர்மா சித்திரக்கூடம்.

சென்ற இரண்டு மாதங்களாக சித்திரம் எழுதுவதில் மிகச் சிறந்தவரும், ஆங்கிலேயராலும் நம்மவர்களாலும் அதிகமாக கௌரவிக்கப்பட்டவருமான ராஜா ரவிவர்மா அவர்கள் பேட்டர்ஸ் தோட்டத்தில் தமது சிப்பந்திகளுடன் வசித்து வருகிறார். இங்கு மாட்சிமைதங்கிய ஐகோர்டு ஜட்ஜிகளிலொருவரும் நியாய சட்ட விஷயத்தில் மகா நிபுணரென யாவராலும் மதிக்கப்பட்டுவரும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. சர். வி. பாஷியமய்யங்கார் அவர்களுடைய உருவப் படத்தைக்கொண்டு இம் மகான் வெகு நேர்த்தியாயும், எவர் இதைப் பார்த்தாலும் இங்கு பாஷியமய்யங்கார் வந்திருக்கிறாரெனச் சொல்லும்படியாயும் ஒரு பெரிய சித்திரப்படம் எழுதியிருக்கிறார்.

மேலும் அதே ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜிகளில் மற்றொருவரும் தேசாபிமானமும், தயாளகுணமும், தருமசிந்தையுமுள்ள ம-ா-ா-ஸ்ரீ சர்-எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யரவர்களைப் போலவே மிக அழகான ஒரு சித்திரப்படமும் இம்மகானால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

நமது முனிசிபல் ஆபீஸில் பிரஸிடெண்டா யிருந்த கர்னல் மூர் படமும் வெகு நன்றாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியாக ஒரு பிராமண மாது கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தெரிசனம் செய்துவிட்டு வரும்பொழுது தனதுகையில் தாம்பாளத்தில் வைத்திருந்த தேங்காய் பழம் முதலியவைக

அலெக்ஸாண்ட்ரா மகாராணியாரவர்கள்.

ளில் சிலவற்றைப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு கொடுக்கும் பாவனைபோல் யாவரும் அதிசயிக்கும்படியாயும், இவ்விதம் இவ்வுலகத்தில் சித்திரம் எழுதுவதில் மிகுந்த சாமர்த்திய முடையவர் இருக்கிறாராவென நினைக்கும்படியாயும் எழுதப்பட் டிருக்கிறது.

இம்மகானையும், இவைகளையும் பார்க்க நாம் சென்று அவர் அநுமதியின்மேல் யாவற்றையும் பார்த்து மிகமகிழ்ந்தோம். இவருடைய படத்தை நமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கலாமென முன்னமே நமக்கு உத்திரவளித்திருந்தது யாவருக்கும் தெரியும்; மேலும் இப்பொழுது அவரிடத்திலுள்ள சித்திரப் படத்தின் பொடகிராப்பு அல்லது உருவப் படமும் நமக்கு அனுப்புவதாகசொல்லி யிருக்கிறார்; இதனால் நமக்கு வெகு லாபமுண்டு. சித்திரப் படம்செய்ய வேண்டுமானால் அவர் எழுதிய படத்தைப்போல பொட்டகிராப் எடுத்து படம் எடுத்தபின்பு ஈயத்தில் படமாக செதுக்கசெய்யவேண்டும். இவ்வுதவி மகாராஜா அவர்கள் நமக்கு செய்ததற்காக நாம் அவருக்குநமது வந்தனத்தை அளிக்கின்றோம்.

நிற்க ஒவ்வொருவரும் இம் மகான் எழுதிய சித்திரப் படங்களையும் இவர் இங்கு வைத்திருக்கிற சித்திரக் கூடத்தையும் பார்க்கவேண்டிய தவசியம்.

குடும்ப ஆரோக்கியம்.

(An adaptation from "Health in Home" being a series of papers specially written for Indian women and contributed to the "Indian Ladies' Magazine" by Mrs. I. Brander.)

தேக ஆரோக்கியம், மன ஆரோக்கியம் என இருவகையாகப் பகுக்கக் கூடிய, ஆரோக்கியம் என்பதில் எவ்வளவுபொருள்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. நமது கொள்கையின்படி வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியும், உள்ளக்கிளர்ச்சியும், ஊக்கமும், உற்சாகமும், நம்முள் உவகையும், உற்றவர்க்குதவியும் ஆகிய இவைபோன்ற பொருள்களெல்லாம் அவ்வொருபதத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன.

"வருந்திநா மலைவது வாழ்வினுக் கேயன்றிச்
சரிந்து பிரிந்து சாவதற்கன்று;
சுகமுற வாழ்க்கை நீடி யிகமுற
விரும்பி யிருந்தனம்; அது நிறை வுறவே
அரும்பு மெம்மனத் தாவலுள் ளோமே."

ஆயினும் நம்முட் பெரும்பாலாரும், அதனையிழந்து போகும்வரை யதனை எவ்வளவு அற்பமாக நினைக்கிறோம்! எவ்வளவு அலட்சியம் செய்கிறோம்! அவ்வரும் பொருளை நம்மிலும் பிறரிலும் போற்றிக்காப்பாற்றி, அதன் பயனை நாமும் நமதன்பிற்கும் இன்பிற்கும் உரியபிறரும் நுகருமாறு செய்வதற்கு நாம் தேடும் வழிகள் எவ்வளவு போதாதவையாயிருக்கின்றன.

பிணியும் வாழ்வும் விதிவசத்தால் வருகின்றனவென்றும், பிணியையொழிக்கவாவது, வாழ்வை வருவிக்கவாவது நம்முடைய முயற்சி பயன்படாதென்றும் நம்முள் இருக்கும் ஒருவகை யுணர்ச்சியானது இதற்கு ஒரு காரணமாயிருக்கின்றது. ஆனால் இந்த உணர்ச்சியானது பூரண நம்பிக்கையாகமாட்டாதென்பது உண்மைதான், ஏனென்றால் சாதாரணமாக நோய் வந்ததனால் விதிவசமென்றெண்ணிச் சும்மா இருப்பாரை நாம் காண்பதில்லை. ஆனால் நாம் மேற்கூறிய உணர்ச்சி நம்முள் ஒருபுறம் ஊன்றியிருக்கின்றதென்பதை மட்டும் ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அதுவே ஜனங்களை அவர்கட்கின்றியமையாததாகிய ஆரோக்கிய விதிகளைக் கவனியாதிருக்கத் தூண்டுகின்றது. வானசாஸ்திரமும் கணிதசாஸ்திரமும் அவசியமாயிருந்தபோதிலும், அவையெல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது ஆரோக்கிய வழிகளைப்போதிக்கும் சாஸ்திரமாகும். ஆனதுபற்றி மனிதர்கள் அதை அவசியம் கவனிக்கவேண்டியது. அதிலும் முக்கியமாய்ப்பெண்களாகிய நாம் அவ்விதிகளைக்கவனித்து அவற்றிற்கிணங்க நடக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஏனென்றால் நம்முடைய குடும்பங்களின் நிலைமைக்கும், நம்கணவர்கள், நம்குழந்தைகள், நம்வேலையாட்கள் என்றிவர்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கும் நாமே உத்திரவாதிகளல்லவா? இங்கிலாண்டில் மிகவும் பேர்போன பாதிரியாராகிய கிங்ஸ்லி என்பவர் முப்பது வருஷங்களுக்குமுன் இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கித்தபோது கீழ் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்:—

சூரிய வெப்பத்தினாலும் வெளிச்சத்தினாலும் உண்டாகும் தேகாரோக்கிய விதிகளைச் சிறிதே அறிந்திருப்பார்களானால் நம்முடைய பெண்களிற் பலரும் தாங்கள் நாளுக்குநாள் இருண்ட அறைகளில் அடைத்துக் கிடப்பதனால் நிச்சயமாய்த் தமது ஆரோக்கியத்திற் கழிவையே தேடிக்கொள்கிறார்களென்றும், அவ்வளவிற் கவ்வளவு விஷத்தையே உட்கொண்டது போன்ற கெடுதி யடைகிறார்களென்றும் உணர்வார்கள். பெண்மணிகளே! வாட்டர்லூவென்னும் பேர்போன அகோர சண்டையில் மடிந்த ஜனத்தொகையைவிட இங்கிலாந்தில் வருஷாவருஷம், நாம் தடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சிறு வியாதிகளால் மடிந்தொழியும் ஜனத்தொகை அதிகமென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அப்படி மடிவாரிற் பெரும்பாலர் சிறு குழந்தைகளே என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா? அச்சிறுவரை ஆயிரக்கணக்காக வாரிக்கொண்டுபோகும் நோய்களிற் பெரும்பான்மையும் அச்சிறுவர்பால் அன்புமிகுந்து சீராட்டிப் பாராட்டிப் பயிற்றி வளர்த்து அம்மக்களுக்காகத் தம்மாருயிரையும் தரச் சித்தமாயிருக்கும் பெண்களாற் றடுத்துக் காக்கக் கூடியனவென்றும் அங்ஙனம் காப்பாற்றுமைக்கு அவர்களே உத்திரவாதிகளாவார்களென்பதும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா? படுக்கை யறைகளில் போதுமான பரிசுத்த வாயு இல்லாததினால் எவ்வளவு வகைப்பட்ட வியாதிகள் உண்டாகின்றனவென்பதும், தேகதத்துவவிதிகளை அறியாதகாரணத்தினாலேபள்ளிச்சிறுவர்களுக்கு நேரும் வியாதிகள் எவ்வளவென்பதும் நீங்கள் கணக்கிட்டீர்களா? இவ்விஷயங்களையெல்லாங் கவனிக்குமிடத்து, தாய்மார்களாகவாயினும், சகோதரிகளாகவாயினும், செவிலிகளாகவாயினும், வேறெந்தவகையாகவாயினும், குழந்தைகளை-அதிலும் முக்கியமாய்ப் பெண் குழந்தைகளை-வளர்க்குந்தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள் மானிடவாழ்க்கை விதிகளையும், தேகா

ரோக்கியவிதிகளையும் நன்குணர்ந்து, வாழ்க்கையையும் தேகசுகத்தையும் அழிவின்றிக் காப்பாற்றக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் சொல்வதும் மிகையாகுமோ?."

இதற்கும் இன்னும் இதுபோன்ற நன்மொழிகட்கும் இங்கிலந்து தேசத்துப்பெண்கள் உள்ளம் ஒருமித்துடன்பட்டு முழு மனதோடு உழைக்கத்தொடங்கினார்கள். சுகாதார விதிகளைப்பற்றிப் பற்பல பிரசங்கங்கள் செய்யப்பட்டன-அவற்றிற்குப் பெண்கள் திரள்திரளாகச் சென்று கேட்டு வந்தார்கள். தேகதத்துவ சாஸ்திரமும் சுகாதாரசாஸ்திரமும் அநேக பெண் பாடசாலைகளில் பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டன-பெண்களின் சுகாதாரசங்கம் எனவொரு சங்கமேற்படுத்தப்பட்டு இன்றைக்கும் நடந்துவருகின்றது. அதனாலுண்டான நன்மைக்களவில்லை. சுகாதாரத்தைப்பற்றிய அநேகம் புத்தகங்களும், குறைந்தது ஒரு வாராந்தரப் பத்திரிகையும் இப்பொழு வெளிப்பட்டு உலாவுகின்றன. அவற்றைப் பலரும் படித்துப் பயன்பெறுகின்றார்கள். இவையெல்லாங்காரணமாகச் சுகாதார விதிகள் எங்கும் பர, ஆங்கிலேய குடும்பங்களையெல்லாம் அணிபெறுவித்து விளக்கமடைகின்றன.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் தமது குழந்தைகளுக்கும் தம் குடும்பங்களிலுள்ள பிறர்க்கும் தம்மாலியன்ற நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமெனும் விருப்பத்தில் நமது இந்தியமாதர்கள் தம் ஆங்கிலேய சகோதரிகளைவிட ஒரு சிறிதும் குறைந்தவர்களல்லர் என்பதே என் அபிப்பிராயம். ஆகையினால் சுகாதாரத்தைப்பற்றிய சில குறிப்புகளும் இப்பத்திரிகாபிமானிகளுடைய மனதிற்கு தகுந்தவையாயிருக்குமென்று நம்பி இதனை எழுதத்துணிந்தேன்.

தேகாரோக்கியத்திற்கு முக்கியமாகவேண்டிய பொருள்களானவை நல்ல காற்றும், நல்ல உணவும், நல்ல தேகப்பயிற்சியும், நல்ல அமைதியும், பரிசுத்தமும் ஆகிய இவ்வைந்துமே என்பது நாம் எல்லாம் அறிந்த விஷயம்- ஆகையினால் நாம் இத்தலைப்பின் கீழ் இனிமாதந்தோறும், எழுதப்போகும் விஷயங்களில் இவ்வைந்து பொருள்கட்கும் தேகாரோக்கியத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைக் கவனிப்போமாக-

M. V. மீனாக்ஷிசுந்தர முதலியார். பி. ஏ.

உத்தரராம சரித்திரம்.

(குச, லவ வாக்கியம்.).

225. கைத்தலங்கள் மிகநோக கண்ணில் புகை சூழ
காசாம்பூ மலர் மேனி கண்ணி மெத்த சிவக்க
226. இடையில் பட்டு தான் கசங்க எங்கும் அனல் வீச
ஏற்றமுள்ள மார்பின் மாலை வாடித் துவண்டசைய

227. பூசின கஸ்தூரி சாந்து புழுங்கி வேர்த்தரும்ப
புகழுடைய ரகு ராமர் ஓமம் பண்ணி இருந்தார்
228. கடைக் கண்ணால் சீதை தன்னை கண்டு மெத்த மகிழ்வர்
மந்திரமும் தப்பாதே மகமுனியோருரைப்பர்
229. அக்ஷதையைத் தானெடுத்து அனைவரிடங் கொடுத்து
உத்தரியத் தொங்கல் தனை ஒளி பெறவே விரித்தார்
230. ஆசிர்வாதங்கள் செய்து அடர்ந்த முனிதேவாள்
வேதத்தினாலே யவாள் மிக வாழ்த்திப் போட்டார்
231. தலைப்பில் விழும் அக்ஷதையை தாசரதி வாங்கி
சிரசிலேதான் தரித்து சீதையற்கும் போட்டார்
232. தாய்மார்கள் கைகொடுத்து சரணமென்று பணிந்து
மாமனாரும் ஜனகரிட மலரடியில் பணிந்தார்
233. பணிந்த சீதா ராகவரைப் பார்த்து மந்த ஜனகர்
பரிவுடனே தான் வாழ்த்தி பிரியத்துட னுரைப்பர்
234. (ராமா) என்தனங்கள் என் தரணி தாசி பரி கரியும்
அடங்கலும் என் ஜானகிக்கு அங்கமணி வைத்தேன்
235. (நீர்) ஆனபடி ஆண்டுகொள்ளும் அபிராமா என்று
ஸ்ரீ ராமர் கரந்தனிலே ஜனகர் தாரை வார்த்தார்
236 அனைவர்களும் உகந்திருக்க அருந்ததிமார் கூடி
அபிராமர்க்கும் சீதையர்க்கும் ஆரத்திக்காப்பெடுத்தார்
237. சீருடைய தம்பியரை ஸ்ரீ ராமர் அழைத்து
தாம்பூலம் பல தானம் சகலருக்கும் ஈயும்
238. ஈயுமென்று அண்ணர் சொல்ல இனிப்பரதர் உகந்து
தாம்பூலம் தக்ஷணைகள் சகலருக்கும் கொடுத்தார்
239. காளமேகர் கலியாணம் காணவந்த பேர்க்கு
பாலடிசில் பருப்பமுது பதினாயிரவர் சமைத்தார்
240. ராஜ அன்னம் சம்பா அன்னம் நலம் பெறவே சமைத்து
காய்கறி வகைகளிலே அனேகமது திருத்தி
241. பாகமான பருப்பமுதும் தாள தங்களுடனே
போன குழம்பொறிக் கறியும் பாயஸமும் அமைத்தார்
242. ஆமவடை போளியுடன் அதிரச வகையும்
தேன்குழல் மனோ அரமும் சிற்றுண்டிக ளுடனே
243. முப்பழமும் அப்பளமும் பரமான வகையும்
தேன் பாலும் சீனிகளும் சேர அவாள் அமைத்தார்
244. அழகாக இலைபோட்டு அமுர்த நீர் தெளித்து
பரிவுடனே அனுமாரும் பாத்திர சுத்திபண்ண
245. புத்தருக்கு நெய்யெடுத்து தொன்னை தனில் நிரப்பி
அத்தனை பேர் மன்னவர்க்கும் அன்னம் பரிமாறி
246. கோலமணி கெண்டியிலே கொண்டு கங்கா ஜலத்தை
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கே பிரீதி என்று தத்தம் பண்ணினரே
247. எந்தன் மீது கிருபையாகவே வந்த மறையோர்கான்
உங்களுக்கு ஆனதுகள் ஒன்று மிங்கு இல்லை
248. சாறுடனே பச்சடியும் ரசசாதத்தைக் கூட்டி
(நீங்கள்) எந்தவிதமானாலும் அமுது செய்யுமென்று
249. அன்புடனே உபசாரம் அபிராமர் உரைக்க
இன்பமுள்ள போஜனங்கள் எல்லாரும் செய்தார்
250. முப்புறத்தை எரித்ததொரு முக்கண்ணர் பிர்ம
கப்பரையை கையிலேந்தி பிச்சை பூந்த ஆண்டி
251. எப்பொழுதும் ஸ்துதிக்க வல்ல ஈஸ்வரனார் தாமும்
அற்புதமாம் ராகவரை பார்த்து மவர் உரைப்பர்

252. (இந்த) பதினாலு உலகத்திற்கு அதிபதியும் நீரே
(உம்ம) அவதாரலீலைகளை ஆறறியப் போரார்
253. முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்காக
அசுரர்குலம் களையவென்று அவனியிலே உதித்தீர்
253. தசரதனார் இடர்தீர்த்த தீர ரகுராமா
கௌஸலையின் கலிதீர்த்த கல்யாண மூர்த்தி
254. தவமுனியின் யாகந்தனை தப்பாமற் காத்து
அருங்கல்லைப் பெண்ணாக்கி அகலிசாபம் தீர்த்தீர்
255. மிதிலை தனிலே நடந்து வில்லெடுத்து முறித்து
சீதையரை மணம் புரிந்து சிந்தை மனம் மகிழ்ந்தீர்
256. மணி மகுடஞ் சூட்டவென்று மன்னவர் கோடிக்க
மாதாவும் கேட்ட வரம் மனமகிழ்ந்து கிரஹித்து
257. மரவுரியைத் தான்வாங்கி இடைதனிலே தரித்து
சீதையோடுந் தம்பியோடுஞ் சேர்ந்து வனம் நடந்தீர்
258. அடர்ந்த வனம் போம்போது அயோத்தி யுள்ளோர் புலம்ப
தம்பியருந் தாமிருப்பார் தளர வேண்டாமென்றீர்
259. பரதர் வந்து தான் கேட்டு பரிதாபத்துடனே
(என்) அபிராமா என்று சொல்லி அழுதுகொண்டு வரவே
260. தவியாதே என்று வந்த தம்பியரை அணைத்து
தந்தையார் விழுந்த துக்கம் தம்பியுடனாகி
261. செந்தாமரைத் திருவடியை ஸ்ரீ பரதர்க்கீந்து
தம்பியரை அனுப்பிவைத்த சர்வேச மூர்த்தி.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மியம்மாள்.

புத்தக வரவு.

திக்கற்ற இரண்டு குழந்தைகள்

இப்போது தமிழ் பாஷைக்கு ஒரு நல்லகாலம் என்றே சொல்லலாம்; நானாவிதமான நூதன தமிழ்ப் புத்தகங்கள் வெளிவந்துலாவுவதால். இப்புத்தகங்களிற் சில முற்காலத்திய உரையாசிரியர்கள் நடையைப்பின்பற்றிக் கடினமான நடையில் எழுதப்படடும், சில சாதாரண கல்வி யுடையவரும் எளிதிலுணருமாறு சுலபமான நடையில் எழுதப்பட்டும் சில வழுக்கள் நிறைந்த நடையில் எழுதப்பட்டும் உள்ளன. இம்மூன்று வகுப்பினுள் நடு வகுப்பைச்சார்ந்தது நம்பார்வையிலிருக்கும் "திக்கற்ற இருகுழந்தைகள்" என்னும் புத்தகம். இக்காலத்திற்கு இந்நடையே மிகச் சிரேட்டமென்றே நாம் தைரியமாகக் கூறுவோம்.

இப்புத்தகத்தில் ஆசிரியர் முகவுரையிற் கூறுமாறு ஒரு உத்தமியின் கதை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. "கதையெனப்படுவது கழறுங்காலை பல்நிறலைப்பட்டபண்புடைத்தாகி" என்று கூறியலக்ஷணம் இக்கதையில் யாம் காணலாம். கதையின் சுருக்கத்தை இங்கு எழுதுவதென்றால் இயலாதகாரியம். ஒவ்வொருவரும் அதைப்படித்தே அறிந்துகொள்ள வேண்டியது. புத்தகம் 412 பக்கங்களையுடையது. எவ்விடத்தெடுத்தபோதிலும் மிக இனிமையாக இருக்கும் என்பதில் தடையில்லை. ஒருவர் அதை

ப்படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் அதை முடித்துவிட்டுத்தான் வேறுவேலைபார்ப்பார். கதையின் முடிவு இன்னதுஎன்று அறியும் ஆவல் அதிகரிக்கின்றதாகலின். கதையில் ராதை, அலமு, என்னும் இரண்டு திக்கற்றகுழந்தைகள் எவ்வளவோ கஷ்டங்கட்குள்ளாகி-பின்பு சொந்த பிதாவைத்தெரிந்தபின் சுகப்படுகின்றன. இவ்விருவரையும் கொல்ல முயன்ற இவர்களின் சிற்றன்னையாகிய அமிருதவல்லி என்பவளை அழுக்காறு, அவா,வெகுளிமுதலியதீக்குணங்களை எடுத்துவந்த ஒரு உருவு என்னலாம். 'தன்வினை தன்னைச்சுடும்' என்று கடைசிகாலத்தில் அவள் கூறுமாதிரி அவள் செய்த ஒரு கொலையின் காரணமாக தானும் கொலையுண்டாள். தர்மபாடசாலையில் செலுவ அம்மாளை அவமானம் செய்ய ராதை செய்த உபாயமும், பாகீரதி வீட்டிற்கு ராதை, பாலலதைவேஷத்துடன் சென்றதும் அதினல் நேர்ந்த சம்பவங்களும் படிப்பவர் மனதை ரம்மிக்கச் செய்யும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதில் பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரின் அழகான உருவப்படமிருக்கிறது.

புஸ்தகவரவு:—ஸ்ரீ சைதன்னியர் சரித்திரம், முடிசூட்டு இன்பங்கள், ஓதெல்லோ.

சமாசாரக் குறிப்பு.

கல்கட்டாவிலுள்ள மிஸ்கோஷல் என்ற மாது காங்கிரஸ் சம்பந்தமாக பற்பல விளையாடல்களும் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் நடத்தப்பட்டால் நலமென அபிப்பிராயப்பட்டு ஒரு கடிதம் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறாராம்.

தென் ஆபிரிகாவில் மிஸ்டர் ஆல்பர்ட் பீட் என்பவர் மிகதனவானும், இவருக்கு 200,000,000 சாவரனிருக்கிறதாம் 100-க்கு 5-வட்டி வீதம் ஒரு மணிக்கு 1100-சாவரன் வரும்படியாம்.

நமது பத்திரிகைக்கு நிருபம் எழுதுகிறவர்களி லொருவராகிய மிஸ்டர் E. சுப்பிரமணியம் இவ்வருஷம் பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறியிருப்பதைப் பற்றி சந்தோஷப்படுகிறோம். இவ்வருஷம் பி. ஏ. பட்டத்தையும் அடைவார்.

நாம் வெளிஜில்லாக்களுக்கு டிசம்பர் ஜனவரிமீ சென்றிருந்தமையால் நமது பத்திரிகை வெளிவர தாமதமாயிற்று; புதியதாய்ச்சேர்ந்த கையொப்பநேயர்களும், பழைய கையொப்ப நேயர்களும் நமது பத்திரிகையை விருத்திக்குக் கொண்டுவர முயலுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

மைசூரிலிருந்து இரண்டு பிராமண மாதர்கள் பி. ஏ. பரீட்சைக்கு இங்கு வந்திருந்ததாக சென்ற பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தோம். இப்பொழுது அவர்களிருவரும் அப்பரீட்சையில் தேறியிருக்கிறதைக் குறித்து மிகச் சந்தோஷப்படுகிறோம். நமது மாதர்கள் இவர்களைப் பின்பற்றி தங்கள் குமாரத்திகளைப் படிக்கவைக்க முயலுவார்களாக.

Printed at the Ripon Press Madras & Published by C. S. Ramasawmy Iyer, Triplicane, Madras.